

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/136/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417010094
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5417010094.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Miroslava Mazúcha na verejnom zasadnutí konanom 19. decembra 2017 prejednal odvolanie podané obžalovaným Z. E. a prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2T/20/2017 z 24.8.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora a obžalovaného Z. E. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/20/2017 z 24.8.2017 bol obžalovaný Z. E. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 12.1.2016 okolo 18.05 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. NISSAN Quasqai, EČ: NO-668BO počas dažďa po ceste č. I/70 v Dolnom Kubíne a pri výjazde z križovatky s kruhovým objazdom v km 16,950 z dôvodu nesprávnej techniky jazdy a oneskorenej reakcie obvineného na situáciu v cestnej premávke minimálne 1,6 sekundy na priechode pre chodcov vo svojom jazdnom pruhu pravým predným rohom vozidla zachytil chodcov G. R., nar. XX.X.XXXX a H. O., nar. XX.X.XXXX, ktorí sa pohybovali po priechode pre chodcov z ľavej strany na pravú z pohľadu vodiča, pričom G. R. utrpel trieštvú zlomeninu hlavice a horného konca ramennej kosti vľavo, spojenú s vyklbením hlavice ramennej kosti dopredu a nadol, tržnú ranku ľavého obočia, pomliaždenie ľavého kolena a predkolena s dobou liečenia od 12.1.2016 do 29.4.2016 a H. O. utrpela pomliaždenie a krvný výron na čele vľavo, zlomeninu V. a VI. rebra vľavo v zadnej podpazušnej čiare, pomliaždenie pravého kolena, pomliaždenie a podkožný výron v oblasti oboch stehien s dobou liečenia a práceneschopnosťou od 12.1.2016 do 17.4.2016.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 24 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., obžalovanému bol zároveň uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenému G. R., nar. XX.X.XXXX, vo výške 2.891,10 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného S. O. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, čo do výroku o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Poukázal v ňom na to, že obžalovaný porušením dôležitej povinnosti pri riadení motorového vozidla spôsobil ťažkú ujmu na zdraví dvom osobám. K spáchaniu trestného činu došlo na prechode pre chodcov, ktorý je súčasťou kruhového objazdu. Kruhový objazd, ako aj prechod pre chodcov je dostatočným spôsobom označený tak zvislým, ako aj pozemným dopravným značením. V zmysle znaleckého posudku vypracovaného k technike jazdy obžalovaného je zrejmé, že obžalovaný mohol vidieť poškodených v dostatočnom časovom predstihu tak, aby zrážke zabránil. Obžalovaný bol už v minulosti priestupkovo riešený za dopravnú nehodu, pričom z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný závažným spôsobom porušil viacero povinností uložených zákonom. Trest zákazu činnosti uložený obžalovanému okresným súdom vo výmere 12 mesiacov, nemožno považovať za dostatočný. Prokurátor na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom navrhol, aby krajský súd napadnutý výrok o treste zákazu činnosti zrušil a sám obžalovanému uložil trest zákazu činnosti v prvej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel podal odvolanie aj obžalovaný. Je toho názoru, že v jeho prípade sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, a to podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. f) Tr. zák. Poukázal na svoje osobné pomery, ktoré sa bežne pri posudzovaní trestnej činnosti nevyskytujú. Je osobou zdravotne ťažko postihnutou. Je študentom denného štúdia Katolíckej univerzity v Ružomberku, pedagogickej fakulty, sociálna práca a trvale býva v B.. Uložený trest zákazu činnosti by neprimeraným spôsobom zasiahol do spôsobu dopravy na štúdium. Navrhol, aby Krajský súd v Žiline napadnutý výrok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že skutočnosť, že obžalovaný je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, by mala uňho evokovať práve zvýšenú opatrnosť pri jazde na motorovom vozidle. Dôvody uvádzané v jeho odvolaní neopodstatňujú ním navrhované mimoriadne zníženie uloženého trestu zákazu činnosti. Obžalovaný o svojom zdravotnom stave vedel aj pred spáchaním trestného činu, pričom vedenie vozidla ani tomuto v danej situácii neprispôbil.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. poriadku. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b) a § 308 ods. 1, ods. 2 Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti podľa § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Treba stručne pripomenúť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Dolný Kubín konanom 24.8.2017 urobil vyhlásenie o priznaní viny k súdenému skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., čím sa vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní v časti prieskumu správnosti skutkových zistení obžaloby. Uvedeným vyhlásením obžalovaný súčasne prejavil súhlas, že mu súd uloží trest bez dokazovania viny. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku.

Krajský súd bol však povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. V tomto smere nezistil odvolací súd žiadne pochybenia.

K trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel

Pri rešpektovaní obmedzeného revízneho princípu v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. sa predmetom odvolacieho prieskumu stal výrok súdu prvého stupňa o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Krajský súd po preskúmaní obsahu spisu sa stotožnil so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o výmeru trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ktorý za súdenu trestnú činnosť uložil obžalovanému a neosvojil si argumenty prokurátora o neprimeranosti uloženého trestu okresným súdom z hľadiska jeho prísnosti. Rovnako si neosvojil odvolacie námietky obžalovaného, že v jeho prípade sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom podľa § 39 Tr. zák.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa názoru krajského súdu, súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel zohľadnil všetky rozhodné okolnosti a príslušné zákonné ustanovenia. Trest bol ukladaný v zmysle zásad pre ukládanie trestov prihliadajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu.

Krajský súd v zmysle vyššie uvedených právnych úvah s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. (tzv. prevahu poľahčujúcich okolností), zistil, že okresný súd uložil obžalovanému zákonný aj primeraný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 12 mesiacov, teda na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. U obžalovaného boli zistené dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. (obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život) a podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaný sa k spáchanému trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval). Priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák. u obžalovaného zistené neboli.

Z výpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne potrestaný. Nemá ani záznam v evidencii priestupkov. Je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Je študentom denného štúdia Katolíckej univerzity v Ružomberku. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že 23.4.2012 bol postihnutý správnym orgánom za priestupok na úseku cestnej premávky, za čo mu bolo uložené

bližšie nešpecifikované nápravne opatrenie. Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom obžalovaný uviedol, že vyššie citovaný priestupok spáchal dňa 16.9.2011, jazdil na motorke bez vodičského oprávnenia a spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej utrpel zranenia iba on, pričom jeho ťažké zdravotné postihnutie súvisí práve so zraneniami z predmetnej dopravnej nehody.

Podľa názoru krajského súdu uloženie podmieneného trestu odňatia slobody len v kombinácii s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ktorý patrí k najúčinnjším prostriedkom ochrany bezpečnosti cestnej premávky, splní u obžalovaného účel trestu vymedzený v ustanovení § 34 Tr. zák. Tým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, zabránenie odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a priviesť ho k tomu, aby viedol riadny život, pričom uložený trest má správne výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Účelom trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá je tiež dočasné vyradenie páchatel'a trestného činu z možnosti vykonávať túto činnosť.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. f) Tr. zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest zákazu činnosti, trest zákazu pobytu a trest vyhostenia na dobu kratšiu ako šesť mesiacov.

Ustanovenie § 39 Tr. zák. je jedným z prostriedkov individualizácie trestu a prejavom depenalizácie Trestného zákona. Výnimočnosť použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. o znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom vyplýva už zo samotného názvu tohto ustanovenia. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti. Postup podľa § 39 Tr. zák. potom umožňuje riešiť situácie, keď trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu a keď dolná hranica tohto trestu stanovená v zákone by bola pociťovaná ako prekážka brániaca uloženiu primeranejšieho trestu.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie stupňa nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť a možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita naplnenia výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, spáchanie trestného činu pod vplyvom ťaživých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si páchatel' nezavinil sám, a pod. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť (a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák.), treba považovať okrem už uvedených prípadov najmä skutočnosti, ktoré, ako už bolo uvedené, sú v zmysle ust. § 36 Tr. zák. významnými poľahčujúcimi okolnosťami.

Za pomery páchatel'a treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citeľný dopad. Ide v podstate o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu. Za takéto pomery treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a, tehotenstvo páchatel'ky a pod. Pomery páchatel'a sú teda okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchaniu trestného činu a ktoré v rámci nebezpečnosti činu pre spoločnosť hodnotené nie sú. Sú to len osobné pomery páchatel'a.

Krajský súd je toho názoru, že v prípade obžalovaného nie sú splnené zákonné predpoklady k mimoriadnemu zníženiu trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel pod zákonom stanovenú hranicu, tak ako sú predpokladané ustanovením § 39 ods. 1, ods. 3 písm. f) Tr. zák. Skutočnosti uvádzané obžalovaným (prevaha poľahčujúcich okolností na jeho strane, denné štúdium na vysokej škole, ťažké zdravotné postihnutie) neodôvodňujú postup pre mimoriadne zníženie dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby pri trestnom čine, ktorý obžalovaný nepochybne spáchal. Uvedené

skutočnosti boli zohľadnené pri rozhodovaní o výmere trestu zákazu činnosti, a podľa názoru krajského súdu s prihliadnutím na tieto skutočnosti bolo možné obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti na dolnej hranici, t.j. vo výmere 12 mesiacov. Treba dať za pravdu prokurátorovi, že obžalovaný patrí medzi nedisciplinovaných vodičov. Trest zákazu činnosti uložený obžalovanému na dolnej hranici trestnej sadzby snáď obžalovaného v budúcnosti vyvaruje od páchania ďalšej trestnej činnosti na úseku dopravy, v opačnom prípade musí očakávať ukladanie prísnejších trestov zákazu činnosti.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.